

Холод Г. Я.,
канд. філол. наук,
Київський національний університет
культури і мистецтва

Kholod Anna,
Candidate of Philological Science,
Kyiv National University of Culture and Arts

УДК 007:070.15

Кінорецензії як засіб оприявлення кіносценарної кризи в «Кіно-газеті» за 1930 р.

Cinema Reviews as a Means of Presentation of Cinema Scenario Crisis “Kino-gazeta” for 1930

Мета статті – з’ясувати особливості кінорецензій, уміщених у «Кіно-газеті» за 1930 р., як засобу оприявлення кіносценарної кризи. Для її досягнення використано аналіз публікацій, дискурс-аналіз, герменевтичний та описовий методи. У результаті дослідження зроблено висновок про те, що переважна більшість кінорецензій, розміщених у рубриках із варіативними назвами, домінантною в яких є лексема «контроль», містить негативну оцінку медіатекстів. У кінорецензіях переважно констатовано низький рівень художнього та технічного оформлення фільмів, ідеологічно неправильне висвітлення в них тем антисемітизму й міщанства, порушення принципу правдоподібності й історизму. У кінорецензіях використовуються негативно марковані лексеми, парцеляції й апоіопези для підвищення ступеня емоційності текстів, а також апокризи (запитання – відповідь) з метою підсилення аргументованості. Для привернення уваги до кінорецензій, що містять негативну оцінку фільмів, використано жирне накреслення частин тексту, завдяки якому створюється міні-текст – скорочений варіант кінорецензії; нестандартний абзацний поділ (речення – абзац); рубрикацію вступної і завершальної частин, що утворюють кільцеве обрамлення.

Ключові слова: кіносценарна криза; кінорецензії; «Кіно-газета»; негативно маркована лексика.

The purpose of the article is to define the features of cinema reviews, posted in “Kino-gazeta” (1930) as a means of presentation of cinema reviews crisis. Content analysis, discourse analysis, hermeneutic and descriptive methods were used to achieve this goal.

The study concluded that the vast majority of cinema reviews posted in variant names, the dominant of which is a token “control”, contains a negative evaluation of media texts. In the cinema reviews it is basically stated a low level of artistic and technical design of films with ideologically improper coverage of anti-Semitism and petty bourgeois related topics, violation of principle of credibility and historicism.

The negatively labeled lexical units, parceling and aposiopesis aimed at increasing the degree of texts’ emotionality and also “question – answer” forms aimed at strengthening argumentative nature are used in the cinema reviews.

In order to draw attention to cinema reviews that contain a negative assessment of films the bold text is used, by which it is created a mini text – a short version of cinema review; a substandard paragraph division (sentence - paragraph); editorial classification of introductory and conclusion parts that form a circular frame.

Keywords: cinema scenario crisis; cinema reviews; «Kino-gazeta»; negatively marked vocabulary.

Вступ. Спеціалізована преса про кіно, зокрема «Кіно-газета» (1928-1932), репрезентує тогочасні проблеми розвитку кіномистецтва, у тому числі кіносценарну кризу, зумовлену браком якісних кіносценаріїв. Кінорецензії, надруковані у вищезазначений період, дають уявлення не лише про критерії оцінювання медіатекстів, а й демонструють особливості становлення цього жанру.

Теоретичне підґрунтя. Дослідженню кінорецензій приділяли увагу такі науковці, як О. В. Титаренко («Кінорецензія як жанр критики: українська та американська традиції»), Д. Д. Брежнева («Жанрово-стилістичні та когнітивні особливості кінорецензії як виду масово-інформаційного дискурсу»), Е. Ю. Гараніна

(«Оціночність у жанрі кінорецензії»), М. А. Кузнецова («Жанрово-стилістичні особливості сучасної кінорецензії (на матеріалі спеціалізованих видань про кіно)»).

Прикметним є те, що дослідники переважно визначали жанрово-стилістичні особливості сучасних кінорецензій без зосередження уваги на еволюції жанру. Обрана нами тема дає змогу частково заповнити цю прогалину й сприяє розробці діахронічного аспекту вивчення кінорецензій, їх функціональних особливостей. У період становлення ідеологічно «правильного» кіно рецензії виконували діагностичну й корегувальну функції. З огляду на зазначену тенденцію сформульовано мету цієї статті.

Мета – з'ясувати особливості кінорецензій, розміщених у «Кіно-газеті» за 1930 р., як засобу оприявлення кіносценарної кризи.

Об'єкт дослідження – контент «Кіно-газети» за 1930 р.

Методи дослідження: аналіз, описовий і герменевтичний методи. Завдяки аналізу як методу було з'ясовано специфіку елементів змісту й форми кінорецензій, надрукованих у «Кіно-газеті» за 1930 р., зокрема приділено увагу лексемам із негативним семантичним наповненням, що є репрезентантами оцінки низької якості проаналізованих медіатекстів.

Описовий метод дозволив зафіксувати всю необхідну інформацію про вищезазначений інформаційний продукт і сприяв створенню узагальненої картини про характеристики досліджуваного об'єкта.

Герменевтичний метод оприявнив особливості сприйняття кінорецензій, виявити в результаті інтерпретації нові характеристики й з'ясувати їх функціональність.

Результати дослідження. Кіносценарна криза (дефіцит якісних медіатекстів), зумовлена недоліками тематичного плану ВУФКУ, переважно неефективним пошуком оптимальних способів удосконалення великої кількості неякісних кіносценаріїв, непродуктивною діяльністю сценарних майстерень і сценарно-тематичних гуртків, була визначальною проблемою, що активно висвітлювалася в «Кіно-газеті» впродовж 1928–1932 рр. Причини проблеми, способи розв'язання, діагностика отриманих результатів, аналіз недоліків максимально фіксувалися в статтях, одноосібних кінорецензіях, колективних кінорецензіях, листах-відгуках кіноглядачів, карикатурах, звітах, інформаційних матеріалах з ознаками оголошення, сатиричному вірші, фейлетоні.

Одним з основних репрезентантів проблеми були одноосібні кінорецензії, переважно розміщені на четвертій і шостій сторінках у рубриці, яка представлена варіативними назвами («Кінопродукцію під контроль глядача», «Книжки та фільми», «Під контроль глядача!», «Під контроль робітничо-селянського глядача», «Під контроль глядача», «Під контроль кіногромадськості!», «Під контроль пролетарської кіногромадськості!», «Нові книжки і фільми», «Кінопродукцію під контроль пролетарської кіногромадськості», «Під контроль пролетарської громадськості», «Шлях до пролетарського фільму»), де ключовою є лексема «контроль». Переважна більшість одноосібних кінорецензій містила негативні оцінки рецензентів.

Фільм «Стороння жінка» з огляду на специфіку художньої реалізації теми міщанства, ідеологічне навантаження кінокартини, причини її попу-

лярності («розрахунок на смак юрби», «похабщина», «спекуляція на інтригуючій назві» [1, 4]) був оцінений рецензентом М. як шкідливий та ідеологічно небезпечний («Фільм соціально й художньо шкідливий; записати його в свій актив «Союзкіно» не може» [1, 4]). Аргументація категоричної позиції М. у кінорецензії набула форми діалогу, презентованого такими мовними маркерами, як запитання – відповідь («Може тоді цінність фільму компенсується якимись формально-художніми прикметами?» [1, 4] – «Тим більше ні» [1, 4]). Деякі речення в тексті, їх частини, які містять оцінку вищезгаданого фільму, причини його популярності, а також висновок виділено жирним накресленням так, що створюється міні-текст, який є скороченим варіантом кінорецензії.

Аналогічний засіб привернення уваги читача до важливої інформації використано в негативній рецензії В. Харченка на фільм «П'ять наречених» [2, 6]. У ній автор зазначив лише недоліки, зокрема недоречно, вузьке висвітлення теми антисемітизму («Замість того, щоб викрити й з'ясувати коріння антисемітизму, його соціальну суть, сценарист іде шляхом акцентування психологічного моменту, що часто збивається на невисокого ґатунку сентименталізм...» [2, 6]), мелодраматизацію сюжету, відсутність соціального аналізу, використання «механічно приточених дійових осіб» [2, 6], надмірний сентименталізм, невдалу реалізацію антирелігійного мотиву, і за допомогою нестандартного абзацного поділу (речення – абзац) та виділення жирним накресленням речення або його елементів привернув до них увагу читача.

Негативна оцінка фільму «Квартали передмістя» [3, 6] підкреслена розміщенням кінорецензії М. Сачука в рубриці «Непотрібний фільм», назва якої завдяки негативно маркованій лексемі «непотрібний» задає читачеві відповідний горизонт очікування. М. Сачук акцентує увагу на таких недоліках, як невмотивованість дій персонажів фільму, використання в ньому епізодів спортивних вправ, ігор, які не корелюють із сюжетом твору, нерозкриття причин національної ворожнечі, низький рівень художньої технічної оформлення.

Негативна оцінка фільму «Гість з Мекки», репрезентована заголовком кінорецензії «Небажаний «гість»» [4, 6], де використано негативно марковану лексему «небажаний», аргументується в тексті завдяки використанню такої риторичної фігури, як апокриза (запитання – відповідь; «Чи потрібні нам такі фільми, як «Гість з Мекки» [4, 6] – «Ні, таких фільмів, як «Гість з Мекки» нам робити не варто, бо бажаного політичного ефекту вони не дадуть» [4, 6]). Автор чітко вказує на недоліки кінокартини: «на фільмові лежить відбиток театральщини, опереточності» [4, 6], відсутність

ідеологічної переконливості, невдало створені типажі.

Оригінальний початок (виділення в абзаци трьох речень («Він» українець...»; «Вона» єврейка...»; «Любляться...» [4, 6]), які репрезентують фабулу фільму) і кінець (рубрикація в абзаци трьох останніх речень («Фільм – ніякий...», «Непотрібний...», «Шкідливий...» [4, 6]), експресивність яких підсилюється завдяки парцеляції й апосіопезі рецензії, які за допомогою кільцевого обрамлення утворюють міні-текст – скорочений варіант макротексту, та привертають увагу читача.

Ідеологічним і формальним провалом В. Харченко вважає фільм «Свій хлопець» [5, 4], оскільки в ньому є багато непереконливих і немотивованих епізодів, порушення принципу правдоподібності під час моделювання образу Лопухова, суттєві недоліки щодо операторської роботи, недотримання концепції кіносценарію.

Порушення принципу правдоподібності («...подала: гоголівсько-просвітянську Україну, оздоблену вишиваними сорочками, гопаками й людністю, що живе лише для того, щоб їсти, після їжі танцювати» [6, 4]) під час кінематографічного моделювання образу України 1920 р. АСМА, автор рецензії на фільм «Пісня про першу дівчину», вважає основним недоліком кінокартини.

Порушення принципу історизму автор вважає суттєвим недоліком й основною підставою для визнання фільму «Змова мертвих» невдалою спробою відтворити історичні події, зокрема «революційну боротьбу лінградського пролетаріату з білими» [7, 4].

Рецензії на фільми «Привид, що повертається», «Свято святого Йоргена», «Червонці», «Уламок імперії», «Охоронець музею», «Перекоп» містять як позитивну, так і негативну оцінку кінорецензентів.

Серед недоліків рецензенти визначали такі:

1. Ідеологічно неправильне висвітлення капіталістичної дійсності (В. Гулай. «Привид, що повертається» [8]).

2. Невеликий фактаж (М. Густавцев. «Свято святого Йоргена» [9]).

3. Поверхневе розкриття ідеалів, за які борилися козаки, зображення їхнього побуту, використання «застарілих батальйонних картин» (М. Густавцев. «Червонці» [10]).

4. Схематичність сюжету та порушення принципу правдоподібності (Б. Сушицький. «Охоронець музею» [11]).

5. Низький рівень агітаційності (В. Гулай. «Уламок імперії» [12]).

6. Гіперболізація деяких образів, неякісний монтаж, недотримання стилю (М. Сачук. «Перекоп» [13]).

Перевагами зазначені:

1. Успішне наслідування закордонної техніки та відтворення місцевого колориту (В. Гулай. «Привид, що повертається» [8]).

2. Використання таких кінематографічних засобів, як паралелізм та уподібнення (М. Густавцев. «Свято святого Йоргена» [9]).

3. Професіоналізм акторів, яким удалося майстерно створити образи, позбавлені шаблонності, сумлінність роботи режисера (Б. Сушицький. «Охоронець музею» [11]).

4. Використання «контрастної світлотіні в композиції кадру» (В. Гулай. «Уламок імперії» [12]).

5. Ідеологічно правильне висвітлення історичних подій, використання ефективних кінематографічних прийомів, композиційна довершеність кадрів (М. Сачук. «Перекоп» [13]).

У «Кіно-газеті» (1930) мало кінорецензій, в яких немає вказівки на недоліки фільмів. Ідеться про культурфільми «Турксиб», «Від руди до металу», «Особлива Далекосхідня армія». Позитивною оцінкою рецензенти у своїх невеликих за обсягом кінорецензіях обґрунтували актуальність обраних тем фіксації дійсності: будівництва Туркестансько-Сибірської залізниці, процесу виготовлення металу, воєнні дії під час конфлікту «на Китайсько-Східній залізниці» [16, 6].

Аналізуючи жанрову специфіку фільму «Турксиб» [14] та його композицію, Ц. Соп-Р. акцентував увагу на вмінні режисера, попри жанрові межі, використати художні образи й підсилити таким чином емоційний вплив на читача.

Фабула фільму «Від руди до металу» презентує виготовлення металу й детальне зображення цього процесу. Лехтер (ініціали не зазначено) [15] вважає це вдалою знахідкою кінорежисера й робить висновок про пізнавальну цінність цього фільму.

Приділяючи увагу жанрово-композиційній специфіці фільму «Особлива Далекосхідня Армія» [16] та його змістовому наповненню, наголошенню на документальності кадрів, автор М. зазначає потужний політично-агітаційний потенціал фільму, позитивну реакцію аудиторії на цей фільм, попри відсутність у ньому технічних прийомів.

Щодо структурних особливостей рецензій на фільми, надрукованих у «Кіно-газеті» за 1930 р., відзначимо:

1. Наявність паспортних даних фільмів («компонент «Інформація про фільм» [17, 11] у різних комбінаціях (виробництво, режисер, прізвище актора, який виконував головну роль – «Уламок імперії», «Свято святого Йоргена»; виробництво, оператор, сценаристи, режисер – «Стороння жінка», «Гість з Мекки»; обсяг – кількість частин, прізвища сценариста, оператора, художника, місце виробництва – «Охоронець музею»; автор-

режисер, виробництво – «Турксиб»; жанрове визначення, режисер, оператор – «Від руди до металу»; режисер, оператор, сценарист, акторський склад – «Квартали передмістя»; виробництво, сценарист, режисер – «Змова мертвих», «Свій хлопець», «П'ять наречених»; виробництво, сценарист, режисер, головні актори – «Привид, що не повертається»; виробництво, сценарист, режисер, оператор, головні актори – «Перекоп»; виробництво, режисери – «Пісня про першу дівчину», «Червонці») на початку рецензії та в дужках після її заголовка.

2. Переважна більшість рецензій на фільми «Стороння жінка», «Охоронець музею», «П'ять наречених», «Квартали передмістя», «Свій хлопець», «Гість з Мекки», «Змова мертвих», «Перекоп», «Пісня про першу дівчину», «Свято святого Йоргена», «Червонці» (ігрові), «Від руди до металу», «Особлива Далекосхідня армія» (культурфільм) мають усі композиційні елементи: (вступ, основну частину, висновки).

3. Рецензії фільмів «Уламок імперії», «Привид, що повертається», «Турксиб» не мають завершальної частини – висновків.

4. У вступних частинах рецензій до фільмів «Охоронець музею», «П'ять наречених», «Привид, що повертається», «Гість з Мекки», «Перекоп», «Пісня про першу дівчину», «Змова мертвих», «Свято святого Йоргена», «Турксиб», «Від руди до металу», «Особлива Далекосхідня армія» окреслюється проблема, що корелює зі змістовим наповненням фільмів.

5. Вступні частини рецензій фільмів «Уламок імперії», «Стороння жінка», «Свій хлопець» репрезентовані лише їх загальною характеристикою.

6. Вступна частина рецензій фільмів «Квартали передмістя», «Червонці» виконує контактостановлювальну функцію.

7. Основна частина кінорецензій представлена «інформаційно-оцінними» [17, 13] та «аргументативно-оцінними» [17, 14] блоками.

У «Кіно-газеті» за 1930 р., крім кінорецензій, розміщено колективні рецензії [18]. Вони були результатом колективних обговорень після перегляду фільмів. Ці перегляди організував ТДРК (Товариство друзів радянського кіно) з метою поліпшення якості кінопродукції. Наявність вступної частини, де є інформація про факт і місце обговорення фільму; основної частини, репрезентованої цитатами учасників обговорення фільму із зазначенням прізвищ і місця роботи; завершальної частини – резолютивної, у якій міститься загальна оцінка фільму й рекомендація щодо подальшої долі медіатексту, дає змогу стверджувати, що колективна рецензія – це гібридний жанр, який поєднує елементи рецензії та протоколу.

Трьохелементна структура колективних рецензій, надрукованих у «Кіно-газеті» за 1929 р., зазнає модифікації: на сторінках «Кіно-газети» за 1930 р. з'являються колективні кінорецензії без резолютивної частини.

Ідеться про фільм «Соловки» [19], під час обговорення якого в Будинку кіногромадськості (Київ) висловлювалися протилежні думки щодо необхідності демонстрації цієї кінокартини в селі.

Аналогічна структура притаманна колективній рецензії фільму «Ступати заважають» [20]. Учасники обговорення, прізвища й місця роботи яких були зазначені в тексті, відзначили як переваги (хороша акторська гра й створення романтичної інтриги), так і недоліки (невдалий фінал, невмотивоване використання деяких епізодів, ідеологічно неправильне моделювання образів деяких персонажів, зокрема професора Партижанського) фільму.

У колективній рецензії на фільм «Вітер в лице» [21] містяться негативні оцінки кінопродукції через ідеологічно неправильне висвітлення діяльності комсомольської організації та рекомендації не демонструвати такий фільм.

Особливістю колективної кінорецензії на фільм «Трансбалт» [22] є те, що учасниками обговорення були кінофахівці, зокрема редактори, редактор художнього відділу, директор кінофабрики, які відзначили якісний підбір типажів, операторську роботу, виявили невмотивовані епізоди, непродуману композицію, нерозкриття причин соцзмагання. Увагу до вищезгаданої колективної рецензії привертає фотографія кадру з текстовою «Трансбалт». Похорон комсомольця Шурки.

У зв'язку з низькою якістю фільмів, нераціональним використанням державних коштів на створення такої кінопродукції та неефективністю «запізненого контролювання» [23, 6], тобто контролю якості фільму після його виготовлення під час демонстрації, з'явилася необхідність «ввести систематичний контроль кіногромадськості над якістю сценарію фільму» [23, 6] з метою виправлення «хиб ідеологічного характеру» [23, 6].

Саме ця тенденція зумовила появу рубрики «Фільтруємо сценарії» [24], що містить рецензію Ем. Треберга на кіносценарій «Сіль» [25] (автор – Білінський), в якій визначено тему, окреслено фабулу, проаналізовано композиційні особливості й позитивно оцінено твір; звіт, створений у результаті колективного обговорення в сценарній секції Київського ТДРФК (Товариство друзів радянського фото і кіно) кіносценарію В. Охріменка «Будівники» [26], де зазначено тему, недоліки (невдале моделювання образу студента Лопухіна), переваги (виховний аспект, зокрема виправлення п'яниці-прогульника, акцент

на класовій приналежності головного героя) твору й зафіксовано обіцянку автора врахувати зауваження.

Висновки. У результаті аналізу кінорецензій, уміщених у «Кіно-газеті» за 1930 р., зроблено такі висновки:

1. Кінорецензії й колективні рецензії розміщено в рубриках із варіативними назвами, домінантною в яких є лексема «контроль».

2. У назвах рубрики та заголовка кінорецензії використано негативно марковані лексеми, що створюють відповідний горизонт очікування.

3. Для привернення уваги до кінорецензій, що містять негативну оцінку фільмів, використано жирне накреслення частин тексту, завдяки якому створюється міні-текст – скорочений варіант кінорецензії; нестандартний абзацний поділ (речення – абзац); рубрикацію вступної і завершальної частин, що утворюють кільцеве обрамлення.

4. У кінорецензіях використовуються негативно марковані лексеми, парцеляції й апосіопези для підвищення ступеня емоційності текстів, а також апокризи (запитання – відповідь) із метою підсилення аргументативності.

5. У кінорецензіях переважно констатовано низький рівень художнього й технічного оформлення фільмів, ідеологічно неправильне висвітлення в них тем антисемітизму й міщанства, порушення принципу правдоподібності й історизму.

На нашу думку, висновки, що є узагальненням викладеного вище, презентують безпосередній зв'язок між кіносценарною кризою, дефіцитом якісних медіатекстів, і кінорецензіями, що переважно констатували низький рівень якості медіатекстів.

Список літератури

1. М. Стороння жінка (кінорецензія) / М. // Кіно-газета. – 1930. – № 5 (35). – С. 4.
2. Харченко В. Свій хлопець (кінорецензія) / В. Харченко // Кіно-газета. – 1930. – № 27 (57). – С. 4.
3. Сачук М. Квартали передмістя (кінорецензія) / М. Сачук // Кіно-газета. – 1930. – № 16 (46). – С. 6.
4. З-й Небажаний “гість” (кінорецензія) / З-й // Кіно-газета. – 1930. – № 20 (50). – С. 6.
5. Харченко В. Свій хлопець (кінорецензія) / В. Харченко // Кіно-газета. – 1930. – № 27 (57). – С. 4.
6. АСМА Пісня про першу дівчину (кінорецензія) / АСМА // Кіно-газета. – 1930. – № 33 (63). – С. 4.
7. АСМА Змова мертвих (кінорецензія) / АСМА // Кіно-газета. – 1930. – № 22 (52). – С. 4.
8. Гулай В. Привид, що повертається (кінорецензія) / В. Гулай // Кіно-газета. – 1930. – № 7 (37). – С. 4.
9. Густавцев М. Свято святого Йоргена (кінорецензія) / М. Густавцев // Кіно-газета. – 1930. – № 33 (63). – С. 4.
10. Густавцев М. Червонці (кінорецензія) / М. Густавцев // Кіно-газета. – 1930. – № 16 (46). – С. 6.
11. Сушицький Б. Охоронець музею (кінорецензія) /

Б. Сушицький // Кіно-газета. – 1930. – № 8 (38)-9 (39). – С. 8.

12. Гулай В. Уламок імперії (кінорецензія) / В. Гулай // Кіно-газета. – 1930. – № 3 (33) – 4 (34). – С. 6.

13. Сачук М. Перекоп (кінорецензія) / М. Сачук // Кіно-газета. – 1930. – № 31 (61). – С. 4.

14. Ц.Соп-Р. Турксиб (кінорецензія) / Ц.Соп-Р. // Кіно-газета. – 1930. – № 12 (42). – С. 6.

15. Лехтер. Від руди до металу (кінорецензія) / Лехтер // Кіно-газета. – 1930. – № 12 (42). – С. 6.

16. М. Особлива Далеко-Східня Армія (хронікальний фільм «Совкіна») / М. // Кіно-газета. – 1930. – № 13 (43)-№ 14 (44). – С. 6.

17. Брежнева Д. Д. Жанрово-стилистические и когнитивные особенности кинорецензии как вида массово-информационного дискурса: автореф. дис. ... канд. филол. наук / Брежнева Дарья Дмитриевна. – Москва, 2013. – 26 с.

18. С. Н. Організуємо колективну кіно-критику / С. Н. // Кіно-газета. – 1929. – № 7 (13). – С. 4.

19. Соловки (колективна кінорецензія) // Кіно-газета. – 1930. – № 7 (37). – С. 4.

20. Ступати заважають (колективна кінорецензія) // Кіно-газета – 1930. – № 12 (42). – С. 6.

21. Вітер в лице (колективна кінорецензія) // Кіно-газета. – 1930. – № 17 (47). – С. 6.

22. Трансбалт (колективна кінорецензія) // Кіно-газета. – 1930. – № 24 (54). – С. 4.

23. О. М. Нова кінокомедія ВУФКУ “Два промфінпляни” / О. М. // Кіно-газета. – 1930. – № 15 (45). – С. 6

24. Фільтруємо сценарії (рубрика) // Кіно-газета. – 1930. – № 6 (36). – С. 4.

25. Ем. Тр-берг Сіль (кінорецензія) / Ем. Тр-берг // Кіно-газета. – 1930. – № 6 (36). – С. 4.

26. Звіт колективного обговорення кіносценарію В. Охріменка «Будівники» // Кіно-газета. – 1930. – № 6 (36). – С. 4.

Reference list

1. М. (1930), «Outside woman (cinema review)», Kino-gazeta, №5 (35), p. 4.
2. Kharchenko, V. (1930), “One of the guys (a cinema review)”, Kino-gazeta, №27 (57), p. 4.
3. Sachuk, M. (1930), “Quarters of suburbs (a cinema review)”, Kino-gazeta, №16 (46), p. 6.
4. Z-y (1930), “Unwanted “quest” (a cinema review)”, Kino-gazeta, № 20 (50), p. 6.
5. Kharchenko, V. (1930), “One of the guys (a cinema review)”, Kino-gazeta, № 27 (57), S. 4.
6. ASMA (1930), “A song about a first girl (a cinema review)”, Kino-gazeta, № 33 (63), p. 4.
7. ASMA (1930), “Plot of deads (a cinema review)”, Kino-gazeta, № 22 (52), p. 4.
8. Hulay, V. (1930), “Ghost that returns (a cinema review)”, Kino-gazeta, № 7 (37), p. 4.
9. Hustavtsev, M. (1930), “The feast of St. Jorgen (a cinema review)”, Kino-gazeta, № 33 (63), p. 4.
10. Hustavtsev, M. (1930), “Chervontsi (a cinema review)”, Kino-gazeta. – 1930, № 16 (46), p. 6.
11. Sushyts'kiy, B. (1930), “Museum guard (a cinema review)”, Kino-gazeta, № 8 (38)-9(39), p. 8.
12. Hulay, V. (1930), “A wreckage of empire (a cinema review)”, Kino-gazeta, № 3 (33) – 4 (34), p. 6.

13. Sachuk, M. (1930), “ Cross ditch (a cinema review)”, Kino-gazeta, № 31 (61), p. 4.
14. Ts. Sop-R “Turksyb” (a cinema review)” (1930), Kino-gazeta, № 12 (42), p. 6.
15. Lekhter (1930), “From ore to metal (a cinema review)”, Kino-gazeta, № 12 (42), p. 6.
16. M. (1930), “ Special Far East Army (a chronicle film “Sovkina”)”, Kino-gazeta, № 13 (43)-№ 14 (44), p. 6.
17. Brezhneva, D. D. (2013), Genre-Stylistic and Cognitive Features of Cinema Review as a Form of Mass-Information Discourse, Abstract of the PhD diss. (philol. sci.), Moscow, 26 p.
18. S. N. (1929), “Let’s organize a collective cinema review”, Kino-gazeta, № 7 (13), p. 4.
19. Kino-gazeta (1930), “Solovki (a collective cinema review)”, № 7 (37), p. 4.
20. Kino-gazeta (1930), “ They interfere to step (a collective cinema review)”, № 12 (42), p. 6.
21. Kino-gazeta (1930), “Dead wind (a collective cinema review)”, № 17 (47), p.6.
22. Kino-gazeta (1930), “Transbalt (a collective cinema review)”, № 24 (54), p. 4.
23. O. M. (1930), “New cinema comedy VUFKU “Two Industrial and Financial Plans”, Kino-gazeta, № 15 (45), p. 6
24. Kino-gazeta (1930), “Scenario filtering (a heading)”, № 6 (36), p. 4.
25. Yem. Tr-berg (1930), “Salt”, (a cinema review)”, Kino-gazeta, № 6 (36), p. 4.
26. Kino-gazeta (1930), “A report of collective discussion of the scenario “Builders” by V. Okhrimenko”, № 6 (36), p. 4.

Холод А. Я.

Кинорецензии как способ презентации киносценарного кризиса в «Кино-газете» за 1930 г.

Цель статьи – определить особенности кинорецензий, размещенных в «Кино-газете» за 1930 год, как способа презентации киносценарного кризиса. Для её достижения использован дискурс-анализ, герменевтический и описательный методы. В результате исследования был сделан вывод о том, что преобладающее большинство кинорецензий, размещенных в рубриках с вариативными названиями, в которых доминантной является лексема «контроль», содержит негативную оценку медиатекстов. В кинорецензиях в основном констатируется низкий уровень художественного и технического оформления фильмов, идеологически неправильное освещение в них тем антисемитизма и мещанства, нарушение принципа правдоподобности и историзма. В кинорецензиях используются негативно маркированные лексемы, парцелляции и апоксиопезы для повышения степени эмоциональности текстов, а также апокризы (вопрос – ответ) с целью усиления аргументативности. Для привлечения внимания к кинорецензиям, которые содержат негативную оценку текста, использованы выделения жирным шрифтом частей текста, благодаря которым создается мини-текст – сокращенный вариант кинорецензии; нестандартное деление на абзацы (предложение – абзац); рубрикацию вступительной и заключительной частей, которые создают кольцевое обрамление.

Ключевые слова: киносценарный кризис; кинорецензии; «Кино-газета»; негативно маркированная лексика.

